

Arrest

nr. 80 070 van 24 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 20 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 december 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. SCHÜTT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 3 augustus 2009 een eerste asielaanvraag in België in. Op 27 januari 2011 is het beroep tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 55.029.

1.2. Op 28 oktober 2011 dient de verzoekende partij een vijfde asielaanvraag in. Op 21 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“WEIGERING TOT IN OVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006,

Overwegende dat de persoon (...)

die een asielaanvraag heeft ingediend op 28.10.2011

Overwegende dat de betrokkene op 03.08.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 31.01.2011 werd afgesloten met een beslissing weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming’ vanwege de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), overwegende dat de betrokkene op 11.02.2011 een tweede asielaanvraag indiende die op 03.03.2011 werd afgesloten met een beslissing weigering van in overwegingname vanwege DVZ; overwegende dat de betrokkene op 18.03.2011 een derde asielaanvraag indiende die op 20.04.2011 werd afgesloten met een beslissing weigering van in overwegingname vanwege DVZ; overwegende dat de betrokkene op 09.05.2011 een vierde asielaanvraag indiende die op 19.05.2011 werd afgesloten met een beslissing weigering van in overwegingname vanwege DVZ; overwegende dat de betrokkene op 28.10.2011 een vijfde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet is teruggekeerd naar zijn land van herkomst; overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij bij zijn vorige interviews had verklaart gereisd te hebben met een Chinese smokkelaar maar dat dit een leugen zou zijn; overwegende dat deze bewering niet van die aard is dat het de beslissing tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvragen zou kunnen wijzigen; overwegende dat de betrokkene deze informatie reeds tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvragen naar voren had kunnen brengen; overwegende dat de betrokkene verklaart dat zijn vorige verklaringen over zijn vlucht uit zijn land van herkomst gelogen zouden zijn waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene meermaals de mogelijkheid had om deze informatie naar voren te brengen; overwegende dat de betrokkene een foto van zijn ontmoeting met de dalai lama naar voren brengt waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene deze foto reeds bij zijn vorige asielaanvragen naar voren heeft gebracht; overwegende dat de betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens naar voren brengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verwerende partij voert een “Enig middel” aan dat is “Genomen uit de schending van artikel 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en uit de schending van het materieel motiveringsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.”

2.2. De verzoekende partij citeert artikel 51/8 van de vreemdelingenwet en betoogt als volgt: “In de bestreden beslissing van 21 december 2011 weigerde de gemachtigde van de Staatssecretaris andermaal om de asielaanvraag van verzoeker in overweging te nemen.

Deze weigering wordt onder meer gemotiveerd als volgt:

“dat betrokkene een foto van zijn ontmoeting met de Dalai Lama naar voren brengt waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene deze foto reeds bij zijn vorige asielaanvragen naar voren heeft gebracht”.

Echter, uit de motivering van de beslissingen genomen naar aanleiding van de eerdere asielaanvragen van verzoeker blijkt duidelijk dat de kwestieuze foto nooit eerder werd voorgelegd.

Dit blijkt met name zeer duidelijk uit de motivering van de beslissing van 19 mei 2011 (stuk 6):

“dat betrokkene verklaart dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij, nadat hij het land zou verlaten hebben met een paspoort, in Polen een audiëntie zou gehad hebben met de Dalai Lama; betrokkene deze blote bewering op geen enkele wijze kan hard maken “.

Ter gelegenheid van de aanvraag die aanleiding heeft gegeven tot voormelde beslissing van 19 mei 2011 lag de foto derhalve niet voor.

Anderzijds toont het hierboven geciteerde motief aan dat de ontmoeting met de Dalai Lama relevant kon zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag van verzoeker. Inderdaad wordt gemotiveerd dat het door verzoeker aangevoerde feit niet bewezen werd, hetgeen enkel een zinvol weigeringsmotief kan zijn in zoverre het aangevoerde feit, indien wel bewezen, tot een andere beoordeling aanleiding had kunnen geven.

Deze contradictio in terminis maakt een schending uit van het materieel motiveringsbeginsel. Men kan onmogelijk weerhouden dat verzoeker reeds eerder een stuk naar voren heeft gebracht terwijl precies het omgekeerde beweerd wordt in een eerdere weigeringsbeslissing.

De aanvraag dient dan ook opnieuw te worden bekeken omdat verzoeker een stuk voorlegde dat in een eerdere aanvraag als onbestaande wordt beschouwd en vervolgens datzelfde stuk in een volgende aanvraag niet wordt weerhouden omdat het reeds eerder door verzoeker naar voren zou zijn gebracht.

Wanneer een aantal motieven de beslissing dragen zonder dat kan worden uitgemaakt welk ervan determinerend is, leidt de onwettigheid van één ervan toch tot vernietiging.

3. Ook bij de nog vroegere asielaanvragen van verzoeker werd de kwestieuze foto nooit voorgelegd. In de motivering van de beslissing genomen naar aanleiding van de derde aanvraag tot asiel (stuk 5) leest men dat:

‘de betrokkene opnieuw ingaat op zijn vrees waarbij opgemerkt moet worden dat deze motieven reeds behandeld werden door de Belgische asielinstanties, dat het louter herhalen van zijn vrees, de conclusies van de Belgische asielinstanties niet weerlegt. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of door een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.’

Ook in de motivering van de beslissing genomen naar aanleiding van de tweede asielaanvraag (stuk 4) wordt enkel gewag gemaakt van een identiteitskaart, een paspoort, een attest van het bureau van Tibet, een brief van zijn familie, op basis waarvan geconcludeerd wordt dat “bijgevolg betrokkene ook hier geen nieuwe gegevens naar voren brengt”.

Ook in de motivering van de beslissing van het CGVS (stuk 1) komt de kwestieuze foto niet ter sprake: De Documenten die u neerlegde —uw identiteitskaart en drie foto’s— zijn niet van dien aard dat ze de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart vormt een bewijs van uw identiteit en nationaliteit die niet worden betwist. De foto’s vormen een verder bewijs van uw beweerde herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China.’

Vervolgens kan men in de inventaris van het verzoekschrift tot beroep (stuk 2) duidelijk lezen dat ook hier geen sprake is van de foto:

- 1. beslissing Commissariaat-generaal dd. 24 augustus 2010 (‘bestreden beslissing)*
- 2. kennisgeving van beslissing dd. 24 augustus 2010*
- 3. integrale kopie van het paspoort van verzoeker*

Uit de motivering van het arrest van uw Raad nr. 55.029 van 27 januari 2011 blijkt dat er ter zitting geen nieuwe stukken werden neergelegd.

4. Verzoeker onderlijnt de bijzondere aard van de bestreden beslissing, die het noodzakelijk maakt dat alle motieven de rechterlijke toets weerstaan. Als één motief niet weerhouden kan worden, wordt het volledig onzeker wat er beslist zou zijn door het orgaan van actief bestuur.

Er kan door de annulatierechter niet van worden uitgegaan dat de bestreden beslissing dezelfde was geweest mocht het door de asielaanvrager voorgelegde document correct beoordeeld zijn.

Het enig middel is gegrond.”

2.3. De Raad benadrukt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot zijn bevoegdheid behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Onderzoek van de materiële motiveringsplicht vergt *in casu* een onderzoek van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

2.4. Artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag. De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent is louter

beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn.

In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van dezelfde wet. Dit betekent dat de Dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is hij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de commissaris-generaal (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100*).
- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13quater). Dit betekent dat de commissaris-generaal deze asielaanvraag niet zal onderwerpen aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. *In casu* blijkt dat verzoeker als nieuwe elementen aanvoert dat hij tijdens zijn eerdere asielaanvragen gelogen heeft doch *“ik ben teruggekomen omdat ik wel de waarheid wil vertellen”* en een nieuwe, andersluidende versie van zijn reisweg naar België geeft. Verder legt hij een foto van een *“ontmoeting van Dalai Lama”* in Polen neer, waarvan er een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier en het origineel aan verzoeker werd teruggegeven en door hem op 21 februari 2012 voor ontvangst getekend. Tenslotte verklaart verzoeker *“Sinds ik een negatieve beslissing gekregen heb heb ik heel wat problemen in België. Ik wil graag werk vinden en zou op die manier een normaal leven willen beginnen, maar door mijn leeftijd is het moeilijk om hier een job te krijgen. Dus vraag ik aub om hier rekening mee te houden. Ik wil graag een huis en geld om mijn leven hier op te bouwen”* (verklaring DVZ).

2.6. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt en in verband met de foto van de Dalai Lama *“overwegende dat de betrokkene een foto van zij ontmoeting met de dalai lama naar voren brengt waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene deze foto reeds bij zijn vorige asielaanvragen naar voren heeft gebracht”*. Verzoeker betwist dat hij eerder deze foto van de ontmoeting met de Dalai Lama neerlegde.

Waar verweerder erop wijst dat verzoeker in het kader van zijn vierde asielaanvraag verklaarde *“Het bewijs is er dat ik de Dalai Lama heb ontmoet, ik bracht vorige keer al een foto mee”* dient echter te worden vastgesteld dat verzoeker geen foto heeft getoond noch neergelegd, wat ook is vastgesteld door de gemachtigde van de staatssecretaris in de beslissing van 19 mei 2011 van weigering tot in overwegingname van een (vierde) asielaanvraag *“dat betrokkene verklaart dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij, nadat hij het land zou verlaten hebben met een paspoort, in Polen een audiëntie zou gehad hebben met de Dalai Lama; betrokkene deze blote bewering op geen enkele wijze kan hard maken”*. Aldus stelt verzoeker terecht *“Ter gelegenheid van de aanvraag die aanleiding heeft gegeven tot voormelde beslissing van 19 mei 2011 lag de foto derhalve niet*

voor". Evenmin kan uit het administratief dossier blijken dat deze reeds werd voorgelegd in de daarvoor ingediende asielaanvragen of beoordeeld werd door de asielinstanties. Op de persoonlijke foto's die verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag neerlegde stond de Dalai Lama immers niet afgebeeld.

2.7. Aldus kan met de verzoekende partij worden vastgesteld dat de in de bestreden beslissing opgenomen vaststelling inzake een essentieel nieuw gegeven feitelijk onjuist is en overigens ook strijdig met de beslissing van weigering tot in overwegingname genomen in het kader van de voorafgaande asiolverzoeken en dat aldus de gevolgtrekkingen die de gemachtigde van de staatssecretaris daaruit afleidt dan ook kennelijk onjuist zijn. Dit maakt een schending uit van de materiele motiveringsplicht.

2.8. Het enig middel is gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de Minister van Justitie van 21 december 2011 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK